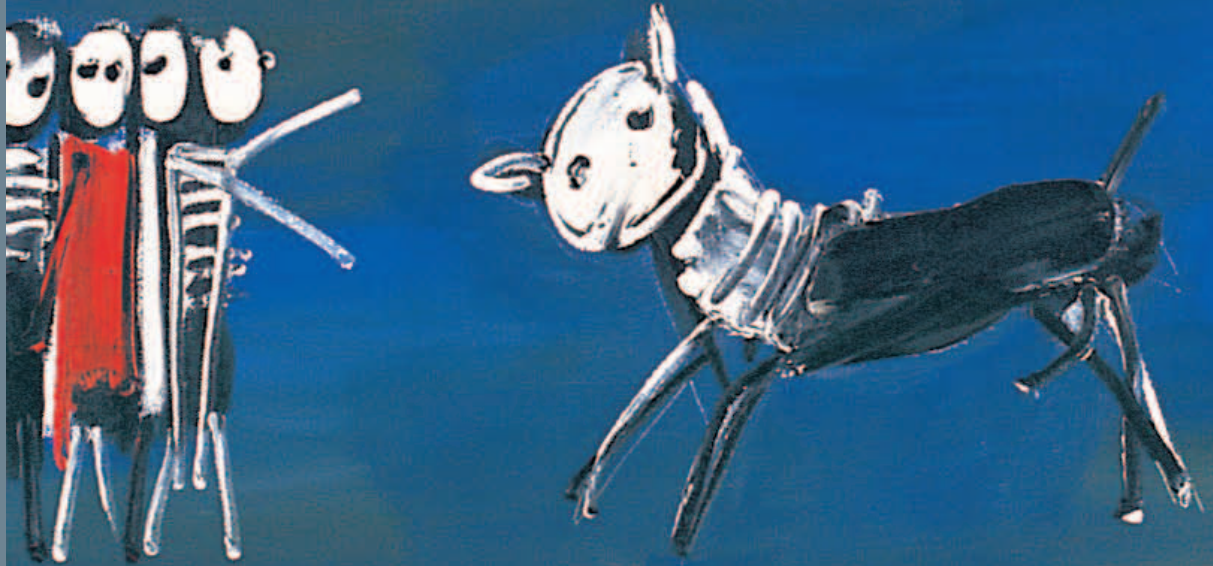

PIASA

sale of 20th century greek art

26 November 2012
Hôtel Drouot, Paris

A Landmark sale for France

On 26 November 2012 PIASA will stage the first sale of 20th century Greek Art ever to be held in Paris. A special bilingual catalogue (French/Greek), enriched with artists' biographies and new texts, will be published for the occasion. The exceptional ensemble of nearly 200 lots, consigned from important French and Greek private collections, will provide an unprecedented overview of the wealth and diversity of the creative output of Greek painters and sculptors working in Paris during the 20th century. A special viewing will be held at the Grande-Bretagne Hotel in Athens in November 2012; by organizing this prestige sale in Paris, PIASA turn the spotlight on Greek artists' extraordinary contribution to Paris's cultural aura in the second half of the 20th century.

This sale of Greek Art has been assembled by PIASA Director & Auctioneer James Fattori. It was during the sales of Modern & Contemporary Art which he used to stage in Deauville, in conjunction with the annual Yearling Auctions, that James became aware of the importance of Paris-based Greek artists in the eyes of collectors. Today, over half the buyers of Greek art have no links with Greece - sure proof of the market's appreciation of the outstanding quality of their work.

To assist James with this important project PIASA have called on the art historian Dimitri Joannides, a journalist with the weekly La Gazette Drouot and a specialist in 20th century Greek art - and official expert for the artist Alkis Pierrakos. Dimitri has prefaced numerous exhibitions (Pierrakos, Christoforou, Lindström...), and his role will be include contributing background texts and artists' biographies to the auction catalogue.

Μια μεγάλη πρεμιέρα στη Γαλλία

Το Νοέμβριο του 2012, ο οίκος PIASA θα οργανώσει την πρώτη δημοπρασία έργων ελληνικής τέχνης του 20^{ου} αιώνα στο Παρίσι.

Για την περίπτωση θα εκδοθεί ένας δίγλωσσος κατάλογος δημοπρασίας (γαλλικά/ελληνικά), εμπλουτισμένος με βιογραφικά σημειώματα και ανέκδοτα κείμενα. Το εξαιρετικό σύνολο 200 περίπου κομματιών, οι οποίες προέρχονται από σημαντικές γαλλικές κι ελληνικές ιδιωτικές συλλογές, θα αποτελέσει ένα πρωτόγνωρο πανόραμα του πλούτου και της ποικιλομορφίας του έργου των Ελλήνων ζωγράφων και γλυπτών που εγκαταστάθηκαν στο Παρίσι τον 20^ο αιώνα.

Θα προηγηθεί έκθεση στο ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία της Αθήνας το Νοέμβριο του 2012.

Οργανώνοντας αυτή τη δημοπρασία αναγνωρισμένου κύρους στο Παρίσι, ο οίκος PIASA θέλει να υπενθυμίσει τη σημασία και τη μοναδική συνεισφορά των Ελλήνων καλλιτεχνών στην πολιτιστική ακτινοβολία του Παρισιού κατά το δεύτερο μισό του 20^{ου} αιώνα.

Αυτή η δημοπρασία έργων ελληνικής τέχνης διοργανώνεται από τον James Fattori, διευθυντή του οίκου PIASA. Ο κ. Fattori συνειδητοποίησε τη σημασία των Ελλήνων καλλιτεχνών του Παρισιού στις καρδιές των συλλεκτών στη Dauville, με αφορμή τη δημοπρασία έργων μοντέρνας και σύγχρονης τέχνης που διοργάνωνε παράλληλα με τις δημοπρασίες αλόγων ιπποδρομίας. Σήμερα, πάνω από τους μισούς αγοραστές έργων ελληνικής τέχνης δεν έχουν καμία σχέση με την Ελλάδα, απόδειξη της δημόσιας αναγνώρισης που χαίρουν οι Έλληνες καλλιτέχνες στην αγορά τέχνης.

Για να φέρει σε πέρας αυτό το μεγαλόπνοο σχέδιο, ο οίκος PIASA αποτάθηκε στον ιστορικό τέχνης Dimitri Joannides, ειδικό σε θέματα ελληνικής τέχνης του 20^{ου} αιώνα. Δημοσιογράφος στο εβδομαδιαίο περιοδικό Gazette de Drouot, ο Dimitri Joannides είναι γνώστης του έργου του ζωγράφου Άλκη Πιερράκου. Έχοντας ήδη συγγράψει πολλούς προλόγους σε καταλόγους εκθέσεων (Πιερράκος, Χριστοφόρου, Lindström), ο Joannides θα είναι κυρίως υπεύθυνος για τη σύνταξη των βιογραφικών σημειωμάτων και των κειμένων που θα παρουσιαστούν στον κατάλογο.

James Fattori
Dimitri Joannides

AUCTION / ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ
Hôtel Drouot, Paris
26 Novembrer 2012 /
DROUOT, Παρίσι,
26 Νοεμβρίου 2012

VIEWING / ΕΚΘΕΣΗ
Hotel Grande-Bretagne,
Athens
14-16 November 2012 /
Ξενοδοχείο Μεγάλη
Βρετανία, Αθήνα,
14-16 Νοεμβρίου 2012

Hôtel Drouot, Paris
Saturday 24-Monday 26
(morning) November 2012 /
Drouot, Παρίσι,
24 και 26 (πρωί)
Νοεμβρίου 2012

AUCTIONEER /
ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ
ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ
James Fattori

SALE MANAGER /
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ
François de Malafosse
Tel. : + 33 (0)1 53 34 10 16
f.demalafosse@piasa.fr

GREEK ART CONSULTANT /
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΤΕΧΝΗΣ ΤΟΥ 20^{ου} ΑΙΩΝΑ
Dimitri Joannides
Tel. : + 33 (0)6 20 71 14 87
dimitrijoannides@deburg.com

PRESS ATTACHÉE /
ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ ΤΥΠΟΥ
Isabelle du Puységur
Tel. : + 33 (0)1 53 34 10 10
i.puységur@piasa.fr

GREEK LANGUAGE CONTACT /
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΤΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ
Anne Personnaz
Tel. : + 33 (0)6 76 04 89 29
anne.personnaz@gmail.com

greek artists in paris in the 20th century

In France, the profession of Commissaire-Priseur (auctioneer) has been regulated since 1556. He (or she) is a State appointee responsible to the Ministry of Justice, and cannot offer for sale any goods he or she personally owns - thereby guaranteeing an open, unimpeded and transparent bidding procedure. The Commissaire-Priseur is also responsible for the goods he or she sells at auction for a 10-year period. Further information at www.piasa.fr

Στη Γαλλία, το νομικό καθεστώς του διοργανωτή δημοπρασιών είναι κατοχυρωμένο από το 1556. Βοηθητικός δικαστικός λειτουργός εξουσιοδοτημένος από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, ο διοργανωτής δημοπρασιών μπορεί να θέσει προς πώληση αγαθά που του ανήκουν, εγγυώμενος κατ' αυτό τον τρόπο ένα ελεύθερο, διαφανές και αδιαστρέβλωτο παιχνίδι δημοπρασίας. Πέραν τούτου, είναι υπεύθυνος για τα αγαθά που κατακυρώνει για μια περίοδο 10 ετών. Για περισσότερες πληροφορίες, βλέπε www.piasa.fr

Ever since Antiquity, Greece has occupied a special place in people's hearts around the world. Pythagoras, Plato, Pericles, Ptolemy... so many great figures have helped build the Western World, and further man's knowledge of the world at large.

Ever since, although their influence on the world of ideas may have waned a little, Greek creators and intellectuals still enjoy a special aura - like the poets Constantin Cavafis and Yannis Ritsos, the philosophers Cornelius Castoriadis and Kostas Alexos, the writers Vassilis Alexakis and Odysseas Elytis, the film-makers Costa Gavras and Theo Angelopoulos, or the composers Yannis Xenakis and Georges Aperghis.

Yet, in the early 19th century, under King Otto of France, son of Ludwig I of Bavaria, Greek artists were encouraged to look almost exclusively to Munich. This influence was strengthened by the founding of the Athens School of Fine Arts by the Germans in 1837. Although some artists preferred to study in Copenhagen, Paris or Brussels, the majority opted for Munich - although we read of a Greek presence in Paris from 1863, when several now-famous artists - like Manet with his celebrated *Déjeuner sur l'Herbe* - were rejected by the official Salon jury and promptly staged a parallel exhibition, the Salon des Refusés. One exhibitor was Nicolaos Xydias, one of the first Greeks to take part in an avant-garde movement (here Impressionism). It was not, however, until the early 20th century that a Greek artist would be recognized as a full member of the European avant-garde: Demetrios Galanis, who was a friend of Derain, Matisse, Maillol and Malraux and took part in the Section d'Or exhibition in 1912.

France was well aware of its appeal and, between the two world wars, structured its cultural diplomacy accordingly - becoming what Hemingway (in *A Moveable Feast*) termed a 'Mecca' for young artists from around the

Οι Έλληνες καλλιτέχνες στο Παρίσι του 20^{ου} αιώνα

Από την Αρχαιότητα, η Ελλάδα κατέχει μια ξεχωριστή θέση στο κέντρο του κόσμου. Ο Πυθαγόρας, ο Πλάτωνας, ο Περικλής, ο Πτολεμαίος... όλοι τους μεγάλες μορφές που επέτρεψαν στη Δύση να οικοδομηθεί και στους ανθρώπους να τελειοποιήσουν τις γνώσεις τους για στον κόσμο.

Από τότε, παρόλο που η επιρροή της στον κόσμο των ιδεών και της σκέψης είναι λιγότερο σημαντική απ' ό,τι άλλοτε, οι Έλληνες δημιουργοί και διανοούμενοι εξακολουθούν να τυγχάνουν μιας ιδιαίτερης αύρας : οι ποιητές Κωνσταντίνος Καβάφης και Γιάννης Ρίτσος, οι φιλόσοφοι Κορνήλιος Καστοριάδης και Κώστας Αξελός, οι συγγραφείς Βασίλης Αλεξάκης και Οδυσσεύς Ελύτης, οι σκηνοθέτες Κώστας Γαβράς και Θεόδωρος Αγγελόπουλος, οι συνθέτες Γιάννης Ξενάκης και Γιώργος Απέργης...

Στις αρχές του 19ου αιώνα, ωστόσο, η βαυαρική διοίκηση της Ελλάδας υπό τον βασιλέα Όθωνα, γιο του Λουδοβίκου Α' της Βαυαρίας, ώθησε τους Έλληνες ζωγράφους να στραφούν σχεδόν αποκλειστικά προς το Μόναχο. Η επιρροή αυτή ενισχύθηκε το 1837 με την ίδρυση από τους Γερμανούς της Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας. Και παρόλο που μερικοί δημιουργοί επέλεξαν να πάνε να σπουδάσουν στην Κοπεγχάγη, στο Παρίσι ή στις Βρυξέλλες, η πλειοψηφία μετέβαινε στη βαυαρική πρωτεύουσα. Εντούτοις, ίχνη Ελλήνων καλλιτεχνών στο Παρίσι βρίσκουμε από το 1863. Τη χρονιά εκείνη, αρκετοί καλλιτέχνες που σήμερα θεωρούνται κλασικοί, μεταξύ των οποίων ο Manet με τον περίφημο του πίνακα με τίτλο *Γεύμα στη Χλόη*, απορρίπτονται από τα μέλη της επιτροπής του επίσημου Σαλονιού. Δημιουργούν, λοιπόν, μια παράλληλη έκθεση, το Σαλόνι των Απορριφθέντων, όπου και εκθέτει τα έργα του ένας Έλληνας, κάποιος Νικόλαος Ξυδιάς, ένας από τους πρώτους που συμμετείχαν σε ένα πρωτοποριακό κίνημα, το οποίο αργότερα ονομάστηκε ιμπρεσιονισμός. Πρέπει, όμως, να περιμένει κανείς μέχρι τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, για να δει έναν Έλληνα καλλιτέχνη, το Δημήτριο Γαλάνη, να αναγνωρίζεται ως ισότιμο μέλος της ευρωπαϊκής πρωτοπορίας. Φίλος των Derain, Matisse, Maillol και Malraux, ο Γαλάνης συμμετέχει από το 1912 στις εκθέσεις της Χρυσής Τομής (Section d'Or), ενός κινήματος επιγόνου του κυβισμού των Braque και Picasso. Στη διάρκεια του Μεσοπολέμου, η Γαλλία οικοδομεί την πολιτισμική της διπλωματία, έχοντας πλήρη συνείδηση της ελκτικής δύναμης που ασκεί. Στα μάτια των νεαρών δημιουργών ολόκληρου του κόσμου αρχίζει να

world. At the same time, the pro-active policy of the Institut Français in Athens incited more Greeks to continue their studies choose France - or seek asylum there, in the wake of such political events as the Turkish invasion of Greece 1920s, the Metaxas Dictatorship of 1936-41, or the Regime of the Colonels from 1967-74.

During the Nazi occupation and the Civil War that followed Greek Liberation, the Institut Français in Athens strove to defend freedom of expression and openness to ideas, staging symposia and allocating scholarships to students wishing to go to Paris.

This attitude consolidated France's place in the hearts of freedom-loving Greek artists and intellectuals: the Greeks' Francophilia, and the philhellenism of the French, goes back a long way.

Hundreds of young men and women have completed their studies in Paris since the start of the 20th century. In the end - alongside Russian, Chinese, Italian, Polish or Romanian artists - Greek artists helped make Paris the world's art at the end of World War II.

The first artists to be granted a French state scholarship included Nonda, Constantin Andreou, Memos Makris and Costas Coulentianos. For many of them, the presentation of their first works by the Fondation Hellénique at the Cité Universitaire in 1946 was their first-ever exhibition. Next year the Ecole des Beaux-Arts in Paris - fully aware of the vitality, diversity and interest of the work of these young Greek artists - staged an exhibition of all the Greek artists who had received scholarships from the French government.

Over the following dozens of Greek painters and sculptors moved to Paris: Tsingos in 1947, Prassinos in 1949, Takis, Pavlos and Molfessis in 1950, Voyatzis and Pierrakos in 1954, Constantin Xenakis in 1950, Tsarouchis in 1967... and so on, down to the present day - with numerous Greeks still continuing to work in Paris, temporarily or definitively (Koukos, Mytaras, Fassianos, Kottis...).

γίνεται « η Μέκκα των τεχνών » που περιγράφει ο Ernest Hemingway στο μυθιστόρημά του *Μια Κινητή Γιορτή*. Παράλληλα, η ιδιαίτερα δραστήρια πολιτική του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών παρακινεί περισσότερους Έλληνες να επιλέξουν την Γαλλία για να συνεχίσουν τις σπουδές τους ή για να βρουν καταφύγιο από τα πολιτικά γεγονότα που σημάδεψαν τον 20^ο αιώνα, όπως η τουρκική επιδρομή κατά της Μικράς Ασίας στη δεκαετία του '20, η δικτατορία του Μεταξά μεταξύ 1936 και 1941 ή, πολύ αργότερα, η χούντα των Συνταγματαρχών από το 1967 έως το 1974. Επί γερμανικής κατοχής και κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου που ακολούθησε μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας, το Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών εργάζεται σκληρά για να υπερασπίσει την ελευθερία έκφρασης και το διάλογο ιδεών, οργανώνοντας διαλέξεις και χορηγώντας υποτροφίες για σπουδές σε όσους επιθυμούν να πάνε στο Παρίσι. Πρόκειται στο σύνολό τους για στάσεις που ενδυναμώνουν τη θέση που κατείχε η Γαλλία στην καρδιά των παθιασμένων για ελευθερία Ελλήνων δημιουργών και διανοούμενων. Γίνεται κατανοητό ότι η γαλλοφιλία αυτή των Ελλήνων και ο φιλελληνισμός αυτός των Γάλλων είναι παμπάλαια φαινόμενα. Και από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, εκατοντάδες νεαροί άνδρες και νεαρές γυναίκες καταφτάνουν στη γαλλική πρωτεύουσα, για να αποπερατώσουν τις σπουδές τους. Τελικά, όπως οι Ρώσοι, οι Κινέζοι, οι Ιταλοί, οι Πολωνοί και οι Ρουμάνοι καλλιτέχνες, έτσι και οι Έλληνες συνεισφέρουν στη μετατροπή του Παρισιού σε παγκόσμια πρωτεύουσα τέχνης μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Μεταξύ των πρώτων καλλιτεχνών που έτυχαν υποτροφιών από το γαλλικό κράτος, συναντάμε τους Νώντα, Κωνσταντίνο Ανδρέου, Μέμο Μακρή, Κώστα Κουλεντιανό... Για πολλούς από αυτούς, η παρουσίαση των πρώτων έργων τους που οργάνωσε η Ελληνική Εστία της Πανεπιστημιούπολης του Παρισιού στα 1946 θα αποτελέσει την πρώτη τους έκθεση. Αντιλαμβανόμενη τη ζωτικότητα, την ποικιλομορφία και το ενδιαφέρον της δουλειάς των νεαρών καλλιτεχνών αυτής της ξεχωριστής κοινότητας της διασποράς, η Σχολή Καλών Τεχνών του Παρισιού οργανώνει το 1947 μια έκθεση όλων των Ελλήνων καλλιτεχνών που ήταν υπότροφοι της γαλλικής κυβέρνησης. Έπειτα, με το πέρασμα των χρόνων, δεκάδες Έλληνες ζωγράφοι και γλύπτες εγκαθίστανται οριστικά στο Παρίσι : ο Τσίγκος το 1947, ο Πράσινος το 1949, οι Τάκης, Παύλος και Μολφέσης το 1950, οι Βογιατζής και Πιερράκος το 1954, ο Κωνσταντίνος Ξανάκης το 1950, ο Τσαρούχης το 1967... και ούτω καθεξής μέχρι σήμερα, οπότε και πολυάριθμοι Έλληνες εξακολουθούν να επιλέγουν το Παρίσι για μόνιμη ή προσωρινή εγκατάσταση (Κούκος, Μυταράς, Φασιανός, Κόττης...).

Greek personalities also took part in the development of the Paris art market in the 1950s. Iris Clert (1917-86), who opened her gallery in 1955, helped foster the emergence of the Nouveaux Réalistes - discovering such major artists as Chassac, Fontana and Takis. Christian Zervos (1889-1970) founded Les Cahiers d'Art in 1926 and wrote Picasso's catalogue raisonné. Teriade (1897-1982), publisher and founder of the review Le Minotaure, created his own publishing house in 1937. He collected and frequented Giacometti, Bonnard, Chagall, Matisse and Picasso and, in the early 1980s, founded the Teriade Museum in Greece, appointing Manolis Calliyannis as Director - a Greek painter he had first met in Paris in the 1950s. Starting in 1964, Alexander Iolas opened galleries in Milan, Geneva and New York, as well as in Paris and Athens.

After reaching maturity, the works of all these Greek artists gradually detached themselves from the straitjacket of what, by some critics, was seen as a national school. There is no longer a Greek School of Paris: Greek artists have conquered new publics and established themselves in leading international collections, galleries and museums thanks to the quality and distinctive nature of their work, rather than for belonging to a community, however unique.

Today, although attracted by New York or Berlin, 21st century Greek artists remain attracted to Paris as a stepping stone to public and critical recognition on the world stage.

Some of the artists present in the PIASA sale are already stars on the art market; others will surely become so in the near future. With the generation of artists born in the 1920s, and who arrived in Paris in the early 1950s, gradually dying out, it is all the more important to recall the extraordinary contribution of Greek artists to 20th century art in France, Europe and the world.

Κι άλλες προσωπικότητες από την Ελλάδα λαμβάνουν μέρος κατά τη δεκαετία του '50 στην ανάπτυξη της αγοράς τέχνης στο Παρίσι. Η Iris Clert (1917-1986), η οποία ανοίγει τη γκαλερί της στα 1955, συμμετέχει στην ανάδυση των Νέων Ρεαλιστών, ανακαλύπτοντας μείζονες καλλιτέχνες όπως τους Chassac, Fontana και Τάκης. Ο Christian Zervos (1889-1970) ιδρύει το 1926 τα *Τετράδια Τέχνης* (Cahiers d'Art) και συντάσσει τον αναλυτικό κατάλογο των έργων του Πικάσο. Όσο για τον Τέριαντ (1897-1982), εκδότη και ιδρυτή της επιθεώρησης *Μινώταυρος* (Le Minotaure), το 1937 δημιουργεί τον δικό του εκδοτικό οίκο. Συλλέγει και συναναστρέφεται τους Giacometti, Bonnard, Chagall, Matisse, Picasso... Στις αρχές της δεκαετίας του '80, ιδρύει το Μουσείο Τέριαντ στην Ελλάδα, την διεύθυνση του οποίου εμπιστεύεται στον Μανόλη Καλλιγιάννη, έναν Έλληνα ζωγράφο που γνώρισε στο Παρίσι κατά τη δεκαετία του '50. Από το 1964, ο Αλέξανδρος Ιόλας ανοίγει νέες προοπτικές εγκαινιάζοντας γκαλερί, πέραν του Παρισιού και της Αθήνας, στο Μιλάνο, τη Γενεύη και τη Νέα Υόρκη. Ωριμάζοντας, τα έργα καθενός από τους παραπάνω Έλληνες καλλιτέχνες απελευθερώνονται από τα δεσμά μιας σχολής η οποία από ορισμένους κριτικούς αντιμετωπίζεται ως εθνική.

Κάτι που δεν ισχύει πια για την ελληνική σχολή του Παρισιού : οι καλλιτέχνες κατακτούν νέα είδη κοινού και βρίσκουν τη θέση τους στις συλλογές, στις γκαλερί και στα μουσεία με το μεγαλύτερο κύρος. Όχι πια μόνο για το ενδιαφέρον που παρουσιάζουν ως εκπρόσωποι μιας κοινότητας, όσο ξεχωριστή κι αν είναι η τελευταία στο είδος της, αλλά και για την ποιότητα της δουλειάς τους και τη μοναδικότητα των έργων του καθενός τους.

Αν και, πλέον, τους έλκει περισσότερο η Νέα Υόρκη και το Βερολίνο, η γαλλική πρωτεύουσα, υποχρεωτικό πέρασμα στην παγκόσμια σκακιέρα της δημόσιας και κριτικής αναγνώρισης, διατηρεί τα θέλητά της για τους Έλληνες καλλιτέχνες του 21^{ου} αιώνα.

Μερικοί από τους καλλιτέχνες που παρουσιάζονται στο πλαίσιο αυτής της δημοπρασίας αποτελούν ήδη γνωστά ονόματα της αγοράς τέχνης, άλλοι δεν θα αργήσουν να έχουν την ίδια τύχη. Την ώρα που η γενιά των καλλιτεχνών που γεννήθηκαν τη δεκαετία του '20 και έφτασαν στο Παρίσι στις αρχές της δεκαετίας του '50 σιγά-σιγά σβήνει, είναι αναγκαίο να επαναφέρουμε στη μνήμη μας την ξεχωριστή συμβολή των καλλιτεχνών ελληνικής καταγωγής στην τέχνη του 20^{ου} αιώνα στη Γαλλία, στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο.

Yannis GAÏTIS

Γιάννης ΓΑΪΤΗΣ

(1923-1984)

Untitled Χωρίς τίτλο, 1966

Oil on canvas signed bottom

right Ελαιογραφία σε καμβά

υπογεγραμμένη στο κάτω μέρος

δεξιά

40 x 32 in (101 x 81 cm)

Provenance ροέλευση:

Private collection, Athens (acquired

directly from the artist) ιδιωτική

Συλλογή, Αθήνα (αποκτήθηκε

απευθείας από τον καλλιτέχνη)

Literature Βιβλιογραφία:

Yannis Gaïtis catalogue raisonné

(Angers 2003, p.349, n°818 - rep.)

Αναλυτικός κατάλογος του έργου

του Γιάννη Γαΐτη, Angers 2003, σ. 319,

αριθ. 818 (αναπαραγωγή)

€20,000-30,000

Rather like Byzantine icons, Gaïtis divides the canvas into sections featuring fabulous creatures: men, women, children, birds...

This new type of figure, serving as a starting-point for the artist's Bonshommes of a few years later, is tender and poetic. This was an interlude – a return to childhood, and an era when Gaïtis was a regular in French and Italian galleries. As so often in his work, he shows an interest in group behaviour with its rites and myths.

During his first Paris period, Gaïtis stopped portraying human beings, but here he returns to this subject – one that can be declined ad infinitum, like a life condition that has renounced humanism. Yet this picture also diffuses an extraordinary joie de vivre through the use of warm, seductive, almost electric colours in a perfectly controlled composition. There is even something of Art Brut about the light, almost naïve vision that Gaïtis offers us.

Costa COULENTIANOS
Κώστα ΚΟΥΛΕΝΤΙΑΝΟΣ
 (1918-1995)

Acrobat Ακροβάτης, 1956

Bronze

95 x 37 x 25 in (242 x 94 x 63cm)
 numbered 2/6 Μπρούντζος 2/6

As this work is part of the Coulemtianos retrospective at the Benaki Museum in Athens, it will be sold by designation; the purchaser will be able to take possession of the sculpture as of 6 January 2013. Η πώληση αυτού του έργου, το οποίο παρουσιάζεται αυτή τη στιγμή στην αναδρομική έκθεση που οργανώνει το Μουσείο Μπενάκη της Αθήνας, θα πραγματοποιηθεί βάσει ονομαστικού καταλόγου. Ο αγοραστής θα αποκτήσει το εν λόγω γλυπτό μετά το πέρας της έκθεσης στις 6 Ιανουαρίου 2013.

The work is accompanied by a certificate of authenticity from the artist's son Ben Coulemtianos. Το έργο συνοδεύεται από πιστοποιητικό γνησιότητας του Μπεν Κουλεντιανού, γιου του καλλιτέχνη.

Exhibited Εκθέσεις:

- Obelisk Gallery, London, November/December 1956 (for original iron sculpture) Γκαλερί Obelisk, Λονδίνο, Νοέμβριος και Δεκέμβριος 1956 (για το πρωτότυπο γλυπτό από σίδηρο)

- Galerie Jean-Louis Danant, Coulemtianos-Philolaos, Paris, March 2011 Γκαλερί Jean-Louis Danant, Κουλεντιανός-Φιλόλαος, Παρίσι, Μάρτιος 2011

- Benaki Museum: Costa Coulemtianos The Last Acrobat of Modernism, Athens, 27 September 2011-6 January 2013 Μουσείο Μπενάκη, Αναδρομική Έκθεση Κώστα Κουλεντιανού, Αθήνα, 18 Σεπτεμβρίου-Νοέμβριος 2012

Literature Βιβλιογραφία:

- Obelisk Gallery, London, November/December 1956 (original iron sculpture reproduced on invitation) Γκαλερί Obelisk, Λονδίνο, Νοέμβριος και Δεκέμβριος 1956 (το πρωτότυπο γλυπτό από σίδηρο αναπαράγεται στην προσκλητήρια κάρτα)

- Galerie Jean-Louis Danant: Coulemtianos-Philolaos, Paris, March 2011 - rep. cover, Κουλεντιανός-Φιλόλαος, Μάρτιος 2011 (αναπαραγωγή στο εξώφυλλο)

€60,000-70,000

YANNIS GAÏTIS

(Athens 1923 - Paris 1984)

Gaïtis graduated from the Beaux-Arts School in Athens in 1942, where he studied under Parthenis, and also frequented the Académie de la Grande Chaumière in Paris. He lived in Paris from 1958 until his death. After briefly trying his hand at Figurative Art, Gaïtis explored abstraction and action painting, but became famous above all for his anonymous men in hats and striped clothing. These figures, denouncing the standardization of modern life and the sterile human relationships that ensue, were made as sculptures but also produced as toys, furniture and even on film.

EXHIBITIONS AND PUBLIC COLLECTIONS

National Gallery, Athens; Biennale de São Paulo (Brazil); Carnegie International Exhibition (Pittsburgh); Tel Aviv Museum of Art (Israel); Salon de Mai (Paris)

COSTA COULENTIANOS

(Athens 1918 – Plan d'Orgon 1995)

Coulentianos graduated from the Athens School of Fine Art in 1940 and arrived in Paris in 1945, frequenting Zadkine's studio. His taste for experiment fostered a passion for iron, bronze and alloys, and he always worked directly from the material without prior planning. He was Professor at the Arts Décoratifs in Paris, then at the Ecole des Beaux-Arts in Marseille. In pursuit of his constant desire to large-format sculptures, Coulentianos moved to the rural Ain département north-east of Lyon before ending his days in Provence. Works from his Nouvelle Génération series represented Greece at the 1980 Venice Biennale. His studio on Boulevard St-Jacques in Paris was a major meeting-place for Greek artists in Paris in the 1950s and 1960s.

Costa Coulentianos is currently the subject of a retrospective at the Benaki Museum in Athens (through 6 January 2013).

EXHIBITIONS AND PUBLIC COLLECTIONS

Museum of Contemporary Art (Santiago); Zoumboulakis Gallery (Athens), Institut Français (Thessalonica); Galerie de France (Paris); Pain Gallery (London); Benaki Museum (Athens)

Alecos FASSIANOS
(born 1935)

Cycliste à cravatte, c. 1995

Oil on canvas
138 x 94 cm

€35,000-45,000

Mario PRASSINOS
(1916-1985)

The red stones, 1954

Oil on canvas

75 x 130 cm

€20,000-25,000

practical information Χρήσιμες Πληροφορίες :

High-definition photographs from the press dossier are available upon request. The bilingual (French/Greek) catalogue, with a print-run of 8,000 copies, will be published at the start of November 2012.

The catalogue may also be consulted on:

- www.piasa.fr, auction firm website
- www.gazette-drouot.com, French auction weekly
- www.auction.fr, auction catalogue database
- www.encheres.lefigaro.fr, the on-line auction service of Le Figaro
- www.artfact.com, world leader for auctions transmitted live

Οι φωτογραφίες αυτού του δελτίου τύπου θα είναι διαθέσιμες για τον Τύπο σε εκδοχή υψηλής ανάλυσης.

Ο έντυπος κατάλογος, ο οποίος θα τυπωθεί σε 8.000 έντυπα σε δίγλωσση γαλλο-ελληνική έκδοση, θα κυκλοφορήσει στις αρχές Νοεμβρίου του 2012.

Οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούν να τον συμβουλευτούν στα

- www.piasa.fr, τον ιστότοπο του οίκου δημοπρασιών
- www.gazette-drouot.com, τον ιστότοπο του εβδομαδιαίου περιοδικού δημοπρασιών
- www.auction.fr, τη βάση δεδομένων των καταλόγων δημοπρασιών στη Γαλλία
- www.encheres.lefigaro.fr, την υπηρεσία online δημοπρασιών της εφημερίδας Le Figaro
- www.artfact.com, τον παγκόσμιο ηγέτη στις ζωντανές δημοπρασίες

OUR PARTNERS / ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΑΣ

www.cchel.com

www.hellenicmonaco.net

www.grandebretagne.gr

www.kouvela-piquet.com